

Gerard Wilke, Januariusz Janikowski

Chojnice

Informator Archeologiczny : badania 1, 313-314

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w Majaczewicach wymienionych w bulli z 1136 r.

Przeprowadzone w Burzeninie w roku ubiegłym wiercenia archeologiczne sugerowały, iż związana z drugą terasą osada posiadała najstarsze warstwy kulturowe, sięgające XIV w. Tegoroczne wykopy usytuowane w pobliżu dawnych źródeł i cieków wodnych potwierdziły chronologię warstw.

W rejonie plebanii odkryto większy obiekt osadniczy, na terenie którego przebadano budynek drewniany o charakterze mieszkalnym. W jego wnętrzu zachowało się zniszczone palenisko oraz znaczna ilość ceramiki: kubki stalowoszare, misy białe z ornamentem malowanym czerwono, dzbanki czarne o powierzchni wyświecanej. W pomieszczeniu tym odkryto również monetkę, przypuszczalnie denarek z końca XIV w., kulę kamienną, przęślik gliniany oraz nożyk.

Poznany fragment osadniczy odpowiada czasom Kazimierza W. kiedy to Burzenin miał otrzymać prawa miejskie. Inne wykopy archeologiczne nie przyniosły rezultatów dodatnich.

C H O J N I C E

Muzeum Okręgowe w Toruniu

Badania prowadzili mgr Gerard Wilke i mgr Januariusz Janikowski w dniach: 26.VI - 18.VII, finansowało - PMRN w Chojnicach.

Przeprowadzone prace wykopaliskowe były kontynuacją zwiadowczych badań archeologicznych rozpoczętych w 1966 r. Celem ich było odkrycie reliktyw osadnictwa, starszego niż krzyżackie.

Odkrycie w 1966 roku przy wschodniej partii murów miejskich konstrukcji wału obronnego mającego stanowić wschodnią krawędź grodziska, skłoniło do założenia w 1967 r. wykopu /nr 3 o wymiarach 8 x 10 m/ na placu kościelnym. Takie usytuowanie wykopu gwarantowa-

ło uchwycenie wewnętrznej zabudowy grodu, lokalizowanego w tym właśnie rejonie. Jednakże poza odkryciem na głęb. 110 cm bruku kamiennego i pochówków średniowiecznych i nowożytnych nie natrafiono do głęb. 3,5 m na żadne ślady osadnictwa grodowego.

W tej sytuacji w kilku partiach wykopu przeprowadzono wiercenia geologiczne do głęb. 7,5 m, które również przyniosły wynik negatywny. Taki rezultat badań każe negować hipotezę o położeniu grodu w Chojnicach w rejonie istniejących 2 kościołów, a odkryte w 1966 r. fragmenty konstrukcji obronnych są być może wschodnią krawędzią grodziska (pozostała część zniwelowana?).

Dalsze prace wykopaliskowe kontynuowano przy ul. Staroszkolnej 5 gdzie założono nowy wykop (nr 4 o wymiarach 5 x 5 m). Dotychczas nie osiągnięto calca, na głęb. 220 cm odsłonięto pierwszy poziom średniowiecznej zabudowy miasta, na który składały się: narożnik budynku mieszkalnego (odkryty na wysokość 3 zrębów wraz z podłogą), budynek gospodarczy oraz skrzynia zasobowa. Jeżeli chodzi o materiał ruchomy to ograniczał się wyłącznie do licznych fragmentów ceramiki średniowiecznej.

O I E C H A N Ó W

Zespół Badań nad Polskim
Średniowieczem UW i PW

Badania prowadzili doc.dr Adam Miłobędzki i mgr Jerzy Piniński w dniach 21.VI - 9.VIII, finansował WKZ w W-wie.

Tegoroczne badania archeologiczno-architektoniczne na zamku były kontynuacją badań z roku 1966.

Badania objęły zarówno teren ograniczony murami obronnymi jak i najbliższe sąsiedztwo zamku. Założono 8 wykopów, w tym 5